

Dommen over Babylon

Ugens vers

"Og jeg hørte en anden røst fra himlen sige: Drag ud fra hende, mit folk, for ikke at deltage i hendes synder og blive ramt af hendes plager. For hendes synder har hobet sig op til himlen, og Gud har ikke glemt hendes uretfærdigheder" (Åb 18,4-5).

Introduktion

Den sjette plage forårsagede en symbolsk udtørring af Eufrat, da jordens skuffede folk tilbagetrak deres populære støtte til endetidens Babylon. Som vi så i sidste uge, vil der forud for Babylons fald være omfattende dæmonisk aktivitet, som efterligner Guds gerninger (Åb 16,13-14). Derved forenes de onde i forberedelse til slaget ved Harmagedon.

Ved begyndelsen af det afgørende slag vil der komme et stort jordskælv som en del af den syvende plage. Jordskælvet knuser Babylons enhed og deler det i tre dele (Åb 16,18-19). Endetidens Babylon beskrives som en by, og er et tegn på den kortvarige forening mellem verdens religiøse magter i opposition mod Guds folk. Denne forening bliver knust og forårsager, at Babylon går til grunde.

Vi må huske, at Åb 16,19 kun bekendtgør Babylons politiske fald. Kapitel 17 og 18 fortæller, hvordan dette fald vil ske. Men før beskrivelsen af Babylons skæbne og årsagerne til den (Åb 17,12-18,24) beskriver Åb 17 det falske religiøse system i endetiden, denne gang beskrevet som en skøge, der rider på et skarlagentrødt dyr, og som sammen med sine døtre forfører hele verden (Åb 17,1-11).

Ugens tekster

- Åb 17
- Jer 51,13
- 2 Mos 28,36-38
- Åb 13,1-8
- Åb 13,18
- Åb 16,2-12

Skøgen Babylon

Åb 17,1-15
Jer 51,13

Teksten fra Jeremias' Bog viser, at "de vældige vande", som Babylon sidder ved, er floden Eufrat. Hvad symboliserer "vældige vande" ifølge Åbenbaringsbogen?

I Bibelen er en kvinde et symbol på Guds folk. I Åbenbaringsbogen beskrives Guds sande menighed som en ren kvinde (Åb 12,1; 22,17). En skøge symboliserer en frafalden og troløs kirke. I Åb 17,5 identificeres skøgen som det store Babylon. Ligesom oldtidens Babylon var afhængig af Eufrat for at kunne eksistere, sådan vil endetidens Babylon være afhængig af folkemasserne for at kunne gennemføre sine planer.

Åb 17,2;
14,8; 18,2-3

Hvilke to grupper mennesker er specifikt involveret i et utugtigt forhold til og bliver forført af endetidens Babylon?

Den første gruppe er jordens konger, de styrende politiske mager. De indgår i et uægteskabeligt forhold med skøgen Babylon. I Det Gamle Testamente benyttes sprogbilledet med utugt ofte til at beskrive, hvordan det frafaldne Israel vendte sig bort fra Gud til falske religioner (Es 1,21; Jer 3,1-10). Det utugtige forhold mellem jordens konger og skøgen symboliserer en illegitim forening mellem endetidens Babylon og de styrende politiske magter, en forening af kirke og stat.

Den anden gruppe, som har et utugtigt forhold til skøgen Babylon, er jordens indbyggere, de styrede folkemasser. De er blevet åndeligt beruset af Babylons utugts vin. I modsætning til de styrende politiske magter er den generelle brede befolkning blevet beruset af Babylons falske lære og skikke og forført til at tro, at hun kan beskytte dem. Når folk er berusede, kan de ikke tænke klart og er lette at styre (se Es 28,7). Med undtagelse af en lille trofast rest vil hele verden blive ført vild af Babylon.

Til at
tænke over

Helt til sidst, ligesom i dag og som det altid har været, tager det meste af jordens befolkning fejl. Hvad bør det sige os om farerne ved at følge populære meninger, hvor populære de end måtte være?

Skøgen, der sidder på dyret

Åb 17,3

En af de syv engle, som havde de syv skåle med de syv sidste plager, tilbyder at vise Johannes dommen over skøgen, der sad ved mange vande. Men da han så hende, sad hun faktisk på det skarlagenerøde dyr. Hvordan passer symbolerne vand og dyr på Babylons tilhængere?

Idet Johannes i synet føres ud i ørkenen, ser han en kvinde på et skarlagenerødt dyr. Mens skøgen repræsenterer en religiøs enhed, symboliserer dyret en politisk magt. Billedet af religion, der rider på verdslige og politiske magter, peger på to adskilte enheder, noget, der ikke var tilfældet tidligere, hvor religion og politik var forenet. Men profetien viser, at disse to enheder vil slå sig sammen i endens tid. At kvinden rider på et dyr angiver herredømme. Det viser, at dette religiøse system i endens tid vil dominere de verdslige og politiske magter.

Åb 12 og 13

Hvilke egenskaber ved skøgen peger på dragen, dyret fra havet og dyret fra jorden?

Skøgen beskrives som klædt overdrevent – i purpur og skarlagener og pyntet med guld, ædelsten og perler. Dette var almindeligt for skøger i oldtiden for at forstærke deres forførende magt (Jer 4,30). Skarlagener, som er blodets farve, hænger sammen med dette religiøse systems undertrykkende karakter.

Ypperstepræstens klæder i Det Gamle Testamente indbefattede farverne purpur, skarlagener og guld (2 Mos 28,5-6). Den bespottelige inskription på skøgens pande minder om inskriptionen "Hellig for Herren", som stod foran på ypperstepræstens turban (2 Mos 28,36-38). Guldbægeret i skøgens hånd minder os om de hellige kar, som Belshassar, Babylons konge, og hans gæster drak vin af (Dan 5,2-4).

Skøgen Babylon beskrives videre som beruset af de helliges blod og af Jesu vidners blod. Denne blodskyld kobler endetidens Babylon sammen med den frafaldne kristenhed i Middelalderen, som blev styret af pavedømmet og ansvarlig for millioner af trofaste kristnes død.

Til at tænke over

Beskrivelsen af skøgen Babylon ligner billedet af Jezabel i menigheden i Thyatira (se Åb 2,20-23). Hvordan belyser parallellerne mellem disse to kvinder, hvordan endetidens Babylon er?

Det skarlagenrøde dyr

I Åb 17,3 beskrives det skarlagenrøde dyr med udtryk, der ligner beskrivelsen af dyret fra havet i Åb 13, som førte krig mod Guds folk og besejrede dem (Åb 13,5-7). Denne tidlige periode med forfølgelse fik kvinden til at flygte ud i ørkenen under den 1260 dage/år lange periode fra 538-1798 e.Kr. (Åb 12,13-14). Selv om vi lever i en tid med økumeni, gør protestantiske kristne kloget i ikke at glemme fortidens frygtelige forfølgelser; for ifølge profetierne vil noget lignende, men værre, ske igen.

Åb 17,8

Sammenlign ordvalget i dette vers med Åb 13,8. Hvordan forklarer Åb 13,3 de tre faser i dyrets eksistens og aktiviteter?

Det skarlagenrøde dyr beskrives som det, der var og ikke er mere, og det skal stige op af afgrunden og gå sin undergang i møde. Denne trefoldige beskrivelse er først og fremmest en forfalskning af det guddommelige navn Jahve – han "som er og som var og som kommer" (Åb 1,4; Åb 4,8). Desuden peger det på de tre eksistensfaser, som dyret har gennemgået:

- 1) **Dyret "var"**. Det eksisterede i fortiden. I dets tidligere aktiviteter indgår forfølgelserne i den profetiske periode på 42 måneder, også omtalt som 1260 dage/år (se Åb 13,5 og søndagsafs. s. 89).
- 2) **"Ikke er mere"**. Med sit banesår (se Åb 13,3) gik dyret i 1798 ind i en fase, hvor det ikke eksisterede, i hvert fald ikke som en forfølgende magt. For en tid forsvandt det fra denne verdens scene. Men det "kom til live" igen (Åb 13,14).
- 3) Til sidst vil dyret, når dets banesår bliver lægt, **komme til live igen** i sin fulde sataniske vrede.

Åbenbaringen 17 beskriver dyret fra Åb 13,1-8 på det tidspunkt, hvor dets banesår læges. På dette genopstandne dyr sidder skøgen Babylon. Igen vil der blive en kort forening af religion og politik ligesom i middelalderen, og der vil igen blive forfølgelse.

Til at
tænke over

"Når der kommer modgang, når intolerance og forfølgelse sætter ind, vil de halvhjertede og hyklerne tabe modet og opgive deres tro. Men den sande kristne står fast som en klippe. Hans tro vil være stærkere og hans håb lysere end i medgangens tid" (Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, s. 487). **Hvordan kan vi styrke hinanden og os selv, så vi holder fokus på Jesus – vores håb og forventning til alle tider?**

Dyrets syv hoveder

Åb 17,9-11
 Åb 13,18
 Jak 1,5

Der kræves visdom for at forstå betydningen af de syv hoveder. Hvilken slags visdom er der tale om? Hvordan får man denne gudgivne visdom?

En engel forklarer, at de syv hoveder er syv bjerge. Nogle oversættere tror, at disse bjerge henviser til de syv høje, hvor byen Rom ligger, og derfor oversætter de det græske ord *oroï* (bjerge) som "høje". Der er også syv konger, som symboliseres ved de syv bjerge. Og disse bjerge er ikke samtidige, men følger efter hinanden.

Disse bjerge symboliserer ikke individuelle konger, for Åbenbaringsbogen beskæftiger sig ikke med enkeltpersoner, men med systemer. I Bibelen symboliserer bjerge ofte verdensmagter eller riger (Jer 51,25; Ez 35,2-3). I bibelske profetier repræsenterer "konger" kongeriger (se Dan 2,37-39; 7,17). De syv bjerge symboliserer derfor syv successive store verdensriger, som har domineret verden ned igennem historien, hvor Satan modarbejdede Gud og skadede Guds folk.

Fra Johannes' tidsperspektiv var fem af disse verdensriger faldet, ét eksisterede, og det sidste var endnu ikke kommet. Mens adventistfortolkere ikke er enige om én bestemt fortolkning, mener mange, at de fem, der var faldet, er de store verdensriger, som i Det Gamle Testamente dominerede og til tider skadede Guds folk: Egypten, Assyrien, Babylon, Medien-Persien og Grækenland. Det rige, der svarer til "en er nu", var Romerriget på Johannes' egen tid.

Det syvende rige, som "endnu ikke [er] kommet" er dyret i Åb 13, det genoplivede pavedømme, som dominerede og skadede Guds folk. Det skulle komme efter Johannes' tid og efter det hedenske Romerriges fald. Historien har på det kraftigste bekræftet sandheden i denne profeti, som blev skrevet mange hundrede år før begivenhederne fandt sted.

Johannes få derefter at vide, at det skarlagendrøde dyr er en ottende verdensmagt, selv om det er et af de syv hoveder (verdensmagter). Hvilket af de syv? Da hovederne tidsmæssigt kommer efter hinanden, må det ottende være identisk med det syvende, som blev såret til døden. Det er på dette ottende hoveds tid, at det skarlagendrøde dyr fremstår og fremmer skøgen Babylons agenda. I dag lever vi i den tid, hvor banesåret bliver lægt. Det ottende hoved vil vise sig på scenen lige før enden og vil gå sin undergang i møde.

Domme over Babylon

Åb 17,12-15
Åb 16,12-16

Hvad lærer vi fra teksten om de ti konger?

Forskellige fortolkninger er blevet fremsat med hensyn til de ti kongers identitet. Men Åbenbaringsbogen fortæller os ikke, hvem de er. Det eneste vi kan læse ud fra teksten er, at de udgør en kortvarig politisk sammenslutning lige før enden, og at de støtter skøgen. Tallet angiver, at alle verdensmagter vil give deres fulde og urokkelige støtte til dyret.

Åb 17,13-14 gengiver i en nøddeskal slaget ved Harmagedon, som blev introduceret i Åb 16,12-16. Igangsat af dæmoniske kræfter, der udfører mirakler, samt dragen, dyret fra havet og den falske profet, vil den verdensomspændende politiske sammenslutning gå i krig mod Lammet. Slaget ved Harmagedon er med andre ord ikke et militært slag i Mellemøsten, men den afsluttende kamp i forbindelse med Jesu genkomst, hvor Satan og hans forbund kæmper mod Kristus og hans hær.

Åb 16,2-12
Åb 17,16-18

Hvad ligger der bag de ti kongers ændrede holdning over for Babylon? Hvem står bag det, der sker med Babylon?

De ti horn vender sig pludseligt fulde af had imod skøgen Babylon (endetidens manifestation af pavedømmet) og gør hende øde og nøgen; de vil symbolsk æde hendes kød og brænde hende. I sin beskrivelse af denne scene benytter Johannes et sprog, som ligner det, Gud beskrev mht. det utugtige Jerusalem (Jer 4,30). At blive brændt var straffen for en præstedatter, der bedrev hor (3 Mos 21,9). De forførte politiske magter er blevet desillusionerede på grund af Babylons manglende evne til at beskytte dem mod plagerne. De føler sig forført og derfor angriber de hende. Dette frafaldne religiøse system vil sammen med alle dem, der vælger at stå på dets side, opleve den guddommelige straf i hele dens omfang.

Til at
tænke over

Der er endnu mange ubesvarede spørgsmål med hensyn til begivenheder i endens tid, og de kan derfor virke forvirrende. Hvilket specifikt løfte gives i Åb 17,14, og hvad bør dette løfte betyde for os?

Til videre studium

Før Babylons fald opfordrer en røst fra himlen Guds folk, der endnu er i Babylon: "Drag ud fra hende, mit folk" (Åb 18,4). Mange tilbeder Gud, men befinder sig af forskellige årsager stadigvæk i Babylon. Gud benytter sin menighed i endens tid til at kalde disse mennesker ud fra det frafaldne religiøse system, så de ikke tager del i dets synder. De er nødt til at komme ud for at undgå dets skæbne. Gud ønsker ikke, at nogen i Babylon skal gå fortabt (2 Pet 3,9). Åb 19,1-10 viser, at mange gudfrygtige mennesker i Babylon vil svare på kaldet. Tænk over det store ansvar vi har, som Guds menighed i endens tid og vores behov for Guds sandhed og Helligåndens kraft.

Spørgsmål til
drøftelse

1. Som vi kan se ud fra **Åb 18,4**, er der mange gudfrygtige mennesker i Babylon, som Gud kalder "mit folk". Tænk over følgende udtalelse: "Dette budskab må forkyndes, men mens det forkyndes, må vi være forsigtige, så vi ikke maser, overstrømmer og fordømmer dem, der ikke har det samme lys, som vi har. Vi bør ikke gøre en særlig indsats for at komme med store angreb på katolikkerne. Blandt katolikkerne er der mange, som er samvittighedsfulde kristne, og som vandrer i alt det lys, der skinner på dem; og Gud vil arbejde på deres vegne. De, som har haft store privilegier og muligheder, men som har undladt at forbedre deres fysiske, mentale og moralske kræfter, ... står i større fare og under større fordømmelse for Gud end de, som tager fejl med hensyn til trospunkter, men som forsøger at leve for at gøre vel imod andre" (Ellen White, *Evangelism*, s. 575). Hvad siger dette om, hvordan vi skal behandle andre mennesker?
2. Åb 17 beskriver en skøge, der sidder på et skarlagensrødt dyr. Kvinden i kapitel 12 symboliserer Guds trofaste menighed mens kvinden i kapitel 17 omtaler Guds frafaldne menighed, som forfører verden og får den til at vende sig fra Gud. Hvilke ligheder og forskelle er der mellem disse to kvinder? Hvad kan vi lære fra denne sammenligning?
3. Denne uges bibeltekster giver et meget dystert billede af den religiøse og politiske verden i tiden lige før Jesu genkomst. Hvorfor er det så vigtigt, at vi her og nu er trofaste mod det budskab, som Gud har givet os? Læs Åb 16,15, som er en appel om trofasthed midt i et verdensomspændende frafald. Hvordan kan vi anvende denne advarsel i vores tilværelse lige nu?

Aktiviteter og dialog

Guds Ord

- Åb 17,1-3 og 21,9-11 indeholder en af de længste ordrette paralleler i Bibelen og den længste i Åbenbaringens Bog. Prøv at læse de to tekster ved siden af hinanden og læg mærke til de tydelige ligheder og forskelle mellem introduktionen af henholdsvis Babylon og Jerusalem:
 - En af de syv engle med de syv skåle
 - Inviterer Johannes til at se skøgen, Babylon, og bruden, Jerusalem
 - Johannes føres af Ånden
 - Ud i ørkenen for at se skøgen
 - Op på et bjerg for at se bruden
 - Begge kvinder er pyntede, skøgen med "guld og ædelstene og perler", bruden med "den dyreste ædelsten, som krystalklar jaspis."
- Disse to tekster indleder begge nogle afsnit i Åbenbaringens Bog, hvor de foregående tekster forklares yderligere. Og disse to afsnit afsluttes på samme måde, nemlig med en afvisning af engletilbedelse (19,10 og 22,9).
 - Afsnittet fra 17,1-19,10 er altså en uddybende forklaring til beskrivelsen af Babylons undergang i 16,17-21. Afsnittet fra 21,9-22,9 uddyber synet med det nye Jerusalem.
 - Ser man kronologisk på begivenhederne, betyder det altså, at Babylons ødelæggelse i 16,17-21 efterfølges umiddelbart af Jesu genkomst, som beskrives i 19,11-16.

Personligt kristenliv

- Babylon og Jerusalem er som to smukke kvinder.
 - Hvem vil du helst gifte dig med?

Uddybende spørgsmål

- Hvad er forskellene på de værdier, som henholdsvis Babylon og Jerusalem står for?
 - Prøv at lave en opsummering
- Lektien giver fx på tirsdags- og onsdagssiderne to forskellige og selvmodsigende forklaringer på den periode, dyret med dets hoveder virker. Hvad fortæller det os om, hvor sikre vi kan være på fortolkningen af sådanne detaljer?
 - Hvad er hovedsagen i dette kapitel? Hvad kan vi i lyset af vores adventistiske forståelse være enige om? Hvad betyder mindre?

Forstå
det bedre

- Tænk over andre tekster i Bibelen, som er meget vanskelige at forstå, og hvor vi ikke kan være dogmatiske med hensyn til fortolkningen! Lav evt. en lille liste.
 - Hvad betyder eksistensen af sådanne tekster for vores tillid til de vigtigste spørgsmål i frelseslæren og profetierne?
 - Hvorfor har Gud tilladt, at der er sådanne vanskelige tekster i Bibelen? Burde det hele ikke være nemt og ligetil?
- Den symbolske betydning af "bjerge" eller "høje" i Bibelen har en kulturel baggrund in oldtidens verden. Allererst så man bjerge som udtryk for det stabile og varige. Bjergene forbliver, mens riger forgår. Bjerge blev derfor set som hjemsted for de guddommelige væsener, der levede, om ikke evigt, så havde deres oprindelse langt længere tilbage end menneskene.
- På høje og bjerge rejste man derfor alre for at henvende sig til guderne. Man byggede templer og søgte guderne gennem ofringer og orakler. Man byggede byer omkring dem for at kunne tilbede. Og det faktum, at en by, som ligger på en høj og har adgang til vand, er lettere at forsvare militært, gjorde det kun endnu bedre. Gud havde udvalgt Zions bjerg (oprindeligt Morijas bjerg) som hjemsted for sin bolig, og Jerusalem blev bygget omkring dette bjerg. Men bjergets helligdom var kun en afspejling af Guds himmelske bolig og tempel.
- Denne baggrund afspejles i en lang række tekster især i Det Gamle Testamente, som fx Sl. 11,1; 48,2-3; 68,17-18; 121,1; Es 2,2-4; 1 Kong 8,23-30.

